

Например:

- *Какви са дърветата в парка?*
- *Дърветата в парка са много красиви.*

Тези упражнения помагат на учениците да овладеят говоримия български език, правилно да изпълняват писмените упражнения в учебните тетрадки.

Нагледността в обучението трябва да е широко застъпена. Всяка тема по роден край и родна реч се онагледява с картини, фотоси и диапозитиви. Използва се допълнителен художествен материал и аудиозаписи. Така учениците се приобщават към книжовния български език.

Овладеяването на устната реч от децата, които не владеят добре българския език, е труден и продължителен процес, но с изброените техники става резултатен, ако се работи системно. Похватите съдействат:

- *учениците да разговарят и разказват по-свободно, да допускат по-малко грешки;*
- *да се засили интересът им към българския език.*

2. ТЕХНИКИ ЗА РАЗВИТИЕ НА УСТНАТА РЕЧ

Речта на дете в предучилищна възраст, общувало само с учителя на български език, е непосредствено свързана с обстановката, в която се намира. Мислите се изразяват с отделни думи, имащи значение само в конкретна ситуация. Такава реч не образува смислова цялост. Това е диалог, който се поддържа и направлява от репликите на събеседника.

С развитието на детето се засилва необходимостта от словесен израз на по-сложни взаимоотношения. Съдържанието на речта започва да излиза извън границите на непосредствената обстановка. В началото детето прави плахи опити, а по-късно говори по-често и по-уверено за неща, които са били, за неща, които ще бъдат. Разказва за неща, случили се на някой друг. Тематиката надхвърля рамките на разговорно-битовите въпроси, а с това се изменя и формата на речта. Детето чувства необходимост да построи разказа си така, че той да бъде разбираем за събеседника, който не знае какво се е случило. Формите на речта се усъвършенстват и